

Prologus

Incipit epla bti hieronimi ad Damasum papam in quatuor euangelistas

b Vtissimo pape damaso hieronymus. Nouū opus me face re cogis ex veteri. vt post exemplaria scripturaz toto orbe dispersa qñ qdē arbit se-

des. 7 qz inter se variāt. q̄ sunt illa q̄ cuz greca p̄sentiant veritate. decernā. Pius latvz sed piculosa p̄sumptio. iudicare de ceteris. ipm ab oibz iudicādū semis mutare linguā 7 canescētē mūdū ab initia retrahere puulozū. Quis. n. doctus p̄t vel indoct. cū man? volumē assumpserit. et a salina quā seml imbibit viderit discrepare qd̄ lectitat. nō statim erūpat in vocē me falsariū me clamās eē sacri legū. q̄ au deam aliquid in veteribz libris addere. mutare corrigere. aduersus quā inuidiā duplex causa me solat. qd̄ 7 tu q̄ summus sacerdos es. fieri iubes. 7 vrū nō esse qd̄ variat. etiā maledictozuz testimonio p̄probat. Si. n. latinis exemplaribz fides ē adhibenda. rñdeant q̄bz tot sunt exemplaria pene tot codices. Sin aut vitas est q̄renda de pluribus cur nō ad grecā originē reuertētes. ea q̄ vel a viciosis interp̄tibz male edita. vl̄ a p̄sumptozibz imp̄tis emēdata puerſi. vl̄ a librar̄ijs dormitantibz aut addita sunt aut mutata corrigimus. Neqz v̄ro ego de veteri disputo testamēto. quod a septuginta seniozibz in grecā linguā verſum. tercio gradu ad nos vsqz peruenit. Nō quero quid aq̄la quid simmachus sapiant. quare theodotion inter nouos 7 veteres medius incedat. Sit illav̄ra interp̄tatio. quā apostoli pbauerūt. De nouo nūc loquoz testamēto quod grecū esse nō dubiū est excepto ap̄lo matheo. q̄ primus in iudea euāgelij xpi hebraicis l̄ris edidit. Hoc certe cuz in n̄to sermone discordat. 7 diuersos rinuloz trames duat. vno de fonte q̄rendus est. Pretermitto eos codices q̄s a luciano

7 hesitio nūcupatores paucoz hōim asserit puerſa cōtencio. quibz vtiqz nec in veteri instrumento post septuaginta interp̄tes emendare. quid licuit. nec in nouo p̄fuit emendasse. cū multaz gentiuz linguis scriptura añ translata doceat falsa esse que addita sunt. Igit̄ hec p̄sens p̄fatiūcula pollicet q̄tuoz tm̄ euangelia quoz ordo ē iste. matheus. marcus. lucas. iohannes. codicū grecoz emendata collatione sed veterē. q̄ nec multū a lectiōnis latine p̄suetudie discreparet. ita calamo impauim? vt his tm̄ q̄ sensum vi debant mutare correctis. reliq̄ manere pateremur vt fuerāt. Tandēs q̄z q̄s euiebi? cesariensis ep̄s alexādrinū secutus amonū i decē nūeros ordiauit. sic i greco h̄ntur exp̄ssim?. q̄ si q̄s de curiosis roluerit nosse q̄ in euāgelij vl̄ eadē vl̄ vicina vel sola sint. eoz dist̄inctione coḡscet. Magn? siq̄dem hic i n̄ris codicibz error inoleuit. dū qd̄ in eadē re. ali? euāgelista. plus dixit. i alio qz min? putauerunt. addiderūt. vel dū eundē sensuz ali? alit̄ exp̄ssit. alle q̄ vñū est q̄tuoz primū legeret. ad eius exemplū ceteros quoqz estimauerit emendandos. Unde accidit. vt apud nos mixta sint omnia. 7 in marco plura luce atqz mathei. Rursum in matheo plura iohannis 7 marci 7 in ceteris reliquoz q̄ in alijs pp̄ria sunt inueniāt. Cū itaqz canōes leger? qui subiecti sunt p̄fusionis errore sublato. et familia oim scies. 7 singulis sua queqz restitues. In canone primo p̄cordāt q̄tuoz matheus. marcus. lucas. iohannes. In secundo tres. matheus. marcus. lucas. In tercio tres. matheus. lucas. iohannes. In quarto tres. mathe?. marcus. iohannes. In q̄nto duo. matheus lucas. In sexto duo mathe?. marc?. In septimo duo mathe?. iohānes. In octauo duo. lucas. marc?. In nono duo. lucas. iohānes. In decio. pp̄ria vnusq̄sqz q̄ nō h̄ntur in alijs ediderunt. Singulis v̄ro euāgelij ab vno incipiēs vl̄ qz ad finem librozum dispar numerus accrescit. Hic nigro colore p̄scriptus

sub se habet aliū ex minio discolorē nu-
mez. q̄ ad decē vsq; pcedēs indicat. pri-
or nūerus in q̄ sit canone requirendus
Cū ḡ apto codice verbigtā: illud siue il-
lud caplm̄ scire volueris cui? canōis sit
statim ex subiecto nūero doceberis. ⁊ re-
currēs ad p̄incipia in q̄b; canonuz est
distincta congeries. eodēq; statim cano-
ne ex titulo frontis inuēto. illū quē q̄re
bas nūez eiusdē euāgelij qui ⁊ ipi ex in-
scriptōne signat inuenies. atq; ep̄icino
ceteroz tramitib; inspectis. q̄s nūeros
e regione habeāt adnotabis. ⁊ cū scieris
recurres ad volumina singuloz. et sine
mora reperis nūeris q̄s añ signaueras
reptes ⁊ loca in quib; vel eadem vel vici-
na dixerunt. **O**pro vt in x̄po valeas. et
memineris mei papa beatissime.

Incipit alius prologus.

Lures fuisse q̄ euā-
gelia scripserūt. **L**u-
cas euāgelista testat̄
dicēs. **Q**uidem
m̄lti conati sunt or-
dinare narratōez re-
rū q̄ in nobis p̄plete
sunt. sic tradidēt nob q̄ ab initio ipi vi-
derūt s̄monē ⁊ m̄strauēt ei. ⁊ p̄seuerā-
tia vsq; ad p̄ns t̄ps monimēta declarāt
q̄a diuersis autorib; edita diuersaz hē-
resum fuere p̄incipia. vt ē illud iuxta egi-
ptios ⁊ thomā ⁊ mathiā ⁊ bartholomeū
duodecim q̄z ap̄loz. ⁊ basilidis atq; ap-
pollinis ac reliq; q̄s enūerare longissi-
mū ē. cū hęc t̄m̄ imp̄ntiaz necesse sit di-
cere. extitisse q̄sdaz q̄ sine spū et gr̄a dei
conati sunt mag; ordiāre narratōez. q̄
historie texere vitatē. **Q**uib; iure p̄t il-
lud p̄phetiū coaptari. **T**le q̄ p̄fēt de cor-
de suo q̄ ābulāt post sp̄m̄ suū. qui dicūt
hec dic̄ dñs de? ⁊ dñs nō misit eos. de q̄
bus ⁊ saluator i euāgelio iohānis loq̄t.
Dēs qui añ me uenēt. fures fuerūt ⁊ la-
trones. **Q**ui uenēt. nō qui missi sunt.
Ipe. n. ait. **C**leniebāt. ⁊ ego non mitte-
bā eos. **I**n uenētib; p̄sumptio temeri-

tatis. in missis obsequiū fuit utis ē. **E**c-
clesia aut̄ q̄ dñi uoce sup̄ petrā fundata
ē. quā introduxit rex i cubiculū suū. ⁊ ad
quā p̄ foramē descētionis occulte misit
manū suā filis damule hinnoloq; cer-
uoz q̄tuoz flumia padisi instar eructu-
ans q̄tuoz ⁊ āgulos ⁊ anulos h; p̄ q̄s q̄-
si arca testamēt i ⁊ custos leg; dñi lignis
mobilib; uelut. **P**rimus oīm matheus
ē publicanus cognomēto leui. qui euan-
gelii in iudea hēbreo s̄mone edidit ob-
eoz uel maxime causam qui i iesu m cre-
diderant ex iudeis ⁊ nequaq; legis um-
bra sedente euāgelij ueritatē s̄uabant
Secūdus marcus intrepres apli petri.
⁊ alexandrine ecclesie primus ep̄us qui
dñm quidē saluatorē. ipse nō uidit. s; ea
q̄ audierat mḡm p̄dicantē. iuxta fidez
magis gestoz narrauit q̄ ordinez. **T**er-
cius lucas medicus natione sirus anti-
ocensis. cui? laus in euāgelio. qui ⁊ ipse
discipulus apli pauli in achaie bithinie
q; p̄tib; uolumē p̄didit. q̄dam altius re-
petens. ⁊ vt ipse i p̄lexio p̄stef audita
magis q̄ uisa describēs. **U**ltimus iohā-
nes ap̄s ⁊ euāgelista quē iesus amauit
plurimuz. qui sup̄ pectus dñi recubens
purissima doctrinaz fluēta potauit ⁊ q̄
solus de cruce meruit audire. **E**cce mat-
tua. **I**s cū eēt in asia. ⁊ iam tunc hereti-
coz semina pullularent chyrinthi. ⁊ hē-
bionis ⁊ ceteroz qui negant x̄pm̄ i car-
ne uenisse. q̄s ⁊ ipse in eplā sua antichri-
stos uocat. ⁊ ap̄s paulus frequēter p̄cu-
tit. coactus ē ab oib; pene tūc asie ep̄is
⁊ multaz ecciaz legationib; de diuinita-
te saluatoris altius scribere. ⁊ ad ipm̄ vt
ita dicā dei uerbū. nō tam audaci q̄ feli-
ci temeritate. p̄rūperūt ecclesiastica nar-
rat historia cū a fratrib; cogeret̄ vt scri-
beret. ita facturā se r̄ndisse indicto ieiunio
i cōe oēs deū deprecarent. **Q**uo ex-
pieto reuelatione saturatus in illud p̄-
lexiū celox niens eructauit. **I**n p̄rimo
cipio erat uerbum ⁊ uerbum erat apud
deum. ⁊ deus erat uerbū. hoc erat in p̄-
cipio apud deū. **H**ec igit̄ q̄tuoz euāgel-
lia multo ante p̄dicta ezechielis quoq;

...obtem q̄ p̄
...in medio fili
...facies be
...uuluer facie
...matthei sign
...scribere. ⁊
...dauid fili
...q̄ uox leor
...clor clam
...rectas fa
...euāgelu
...sup̄fisse ini
...euāgelu
...ad alioz
...Cetera q̄
...Crura
...spūs
...et to:ia eoz
...lapades i med
...et i singlis
...iobānis
...senoz
...adosātes
...atq; tonit
...mare
...oculis dicēt
...fili uin
...fili uolū
...erāt ocu
...ac nocte
...dñs
...qui est ⁊ qui uen
...oñditi
...suscipi. e
...mag
...vnius canen

Sequit̄. p̄log

Et
cal
dea
m
gēt
sc̄
trit

...reliquie. ⁊
...fides
...coi